

אאאא, חוזם: 69007
אל: וושינגטון/10047
מ-: הסברה, תא: 040594, חז: 1438, מ: סג: בל,
בבב
69007
בלמ'ס/מיד

אל: כל הנציגויות

מאת: מחלקת מידע - אגף תקשורת

הנדון: ראיון עם ס' שה'ח לפני חתימת ההסכם 4.5

1. להלן מראיון עם ס' שה'ח ששודר בתוכנית 'הכל דיבורים' היום בקול ישראל:

ש: אין בדיוק אופוריה באוויר.

ס' שה'ח: אני לא חושב שאופוריה זה דבר טוב. אני חושב שהרבה מאוד אנשים שבעי רצון מכך שאנחנו סוגרים פרק ופותחים פרק בהסטוריה שלנו וזה מספיק טוב.

ש: מה הולך לקרות החל מהיום? נאמר, בחודשיים הקרובים, למשל?

ס' שה'ח: באופן פורמלי מה שיהיה זאת כניסה הדרגתית של כוחות המשטרה הפלשתינאים לעזה וגם ליריחו, תוך יציאה שלנו בתוך שבועיים שלושה מכל האיזורים הללו. ובאשר למשא ומתן:

א. ימשך המשא ומתן על נקודות שלא הוסכמו.
ב. יתחיל משא ומתן על נושא של העברת סמכויות באופן מוקדם. מדובר כאן ב-5 סמכויות לאותם איזורים שאינם כלולים באוטונומיה.

במקביל, כנראה בושינגטון, יימשך אותו משא ומתן שעד עכשיו לא עלה יפה באשר לבחירות למועצה בגדה המערבית ובעזה. זו מועצת האוטונומיה ואז אפשר יהיה באמת להרחיב את האוטונומיה על כל האיזורים הללו. יש כאן שאלה ואנחנו עדיין לא יודעים את התשובה שלה: האם באמת ישנה נכונות באש'ף ללכת לבחירות דמוקרטיות בשטחים? מה שחשוב לדעתי הוא, שבתוך זמן קצר מאוד נתחיל את מניין 5 השנים של הסדר הביניים. לפי הסכם אוסלו זה עם מימוש הסכם 'עזה ויריחו'. וזה אומר: בתוך כשבועיים שלושה. וזה אומר שבסוף מאי ובראשית יוני שנת 99' יהיה הסדר קבע בינינו לבין הפלשתינאים. אנחנו אמורים להתחיל מוקדם ככל האפשר במשא ומתן על הסדר הקבע, ולא יאוחר מאשר שנתיים מהיום. זה אולי הדבר החשוב ביותר, יותר חשוב מאשר הרחבת האוטונומיה ויותר חשוב מאשר העברת הסמכויות.

ש: איך אתה מתייחס למחאה של הימין? כוונתי למחאה הממוסדת למשל, מסיבת העיתונאים עכשיו בכנסת, הנאומים בכנסת וגם המחאה בשטח. היו היום כמה וכמה הפגנות. זאת נראית לך מחאה עממית גדולה וסוחפת, או משהו שולי שאתם לא צריכים לדאוג בגללו?

ס' שה'ח: נדמה לי, אם אני קושר את זה לשאלה הראשונה שלך על אופוריה, שיש כאן כבר השלמה ציבורית עם המעשה. כלומר נדמה לי שהרוב שמח עם זה. לא יוצא מגדרו, הוא יודע שזה בהחלט כרוך גם בבעיות לא, לא מעטות, אבל הוא שבע רצון על היציאה הזאת סוף סוף מעזה אחר כל כך הרבה שנים. הימין אומר: 'בעצם נפל הפור ואין לנו מה לעשות'. אני מאוד מכבד את העמדות האלה שמתנגדות לדעה שלנו. זה יותר מאשר לגיטימי, כל עוד כמובן זה בא לידי ביטוי במסגרות חוקיות. גם מסיבות העיתונאים, גם הדברים בכנסת, גם ההפגנות למיניהן. אני רואה אנשים שעומדים ברחוב ומחלקים סטיקרים ומביעים

את עמדתם ועמדתם לא פחות לגיטימית מאשר העמדה שלי. אני רואה גם את הכאב של האנשים על כך שהם חושבים שעזיבת עזה זה דבר נורא. ולמרות שקשה לי להבין את זה, אני חייב להבין שהכאב הזה הוא אותנטי. ש: שמענו דיווח מבית הכנסת ביריחו ושמעו שם נערות צעירות בוכות, ואחד המרואיינים אמר: 'גוררים יהודים עם טלית כמו שקים, כמו כלבים'. המחזות האלו מכאיבים לך או שאתה אדיש אליהם?

ס' שה'ח: אני לא אדיש לשום דבר מהסוג הזה. אני גם קשיש מספיק כדי לזכור מה היה בימית. גם אז היו נערות שבכו. אם את זוכרת, קראו אז לכהנא מאמריקה כדי לשכנע אותם בתור בן אדם יחסית מתון לצאת מהמקלט שם בימית. כך שאני לא מזלזל בבכי הזה ובכאב. כאמור, אני מאמין שהוא אותנטי, למרות שנורא קשה לי להבין אותו. אבל זכותם של אנשים לכאוב ולהצטער ואני לא יכול להיות אדיש לדבר כזה. הייתי הרבה יותר שמח אילו כולם היו מוחאים כפיים לעמדות שלי. לצערי, יש לא מעטים שחושבים שמה שאנחנו עשינו הוא טעות מאוד קשה מבחינה לאומית, ואני יכול וחייב לקבל את המחאה שלהם. אבל נדמה לי, שבסך הכל הדברים האלה נעשים לא במסגרת מאוד רחבה ושסך הכל בציבור ישנה היום אנחת רווחה גדולה של הרבה מאוד מילואימניקים וסדירים ואנשים שיהיו בעתיד במילואים, שיוודעים שהם כבר לא יקבלו צו קריאה לעזה.

עד כאן.

מח' מידע - אגף תקשורת
4 במאי 1994